

MARIBORSKI DELAVEC

Neodvisen političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 4.50 mesečno.
četrtno K 13.50, polletno K 27.—, celoletno K 54.—
Če si pride naročnik sam po list: Mesečno K 4.—,
Inserati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik po 5. uri popoldne z datumom drugega dne.

Posamezna številka stane 20 vin.

Uredništvo in uprava:

Narodni dom (vhod iz Kopališke ulice)

Telefon št. 242.

Veličasten protesten shod proti zaslužnjenju našega Primorja.

Maribor, 16. marca.

Kakor strela z jasnega neba je udarila v nedeljo dopoldne med jugoslovanske Mariborčane sledeča vest:

Švicarski diplomatični krogi so prejeli iz Pariza vest, da se je svet desetorice sporazumel s sledečo rešitvijo jugoslovansko - italijanskega spora: 1. Italija odstopi Jugoslaviji Dalmacijo in si pridrži le nekaj otokov vojaškega pomena. 2. Reka postane svobodno mesto pod protektoratom vevlasti. 3. Jugoslovani se morajo odreči vsem pravicam na Goriško, Trst in Istro. 4. Italijanske in jugoslovanske manjšine dobe v obeh državah svojo avtonomijo.

Ogorčenje je zavladalo po celem mestu. Ljudje so stiskali pesti ter zahtevali prilike, da dajo duška tem svojim upravičenim čustvom. Leta je tekla kri jugoslovanska, da otme domovino izpod tujega jarma, da ustanovi novo, svobodno troedino državo Srbov, Hrvatov, Slovencev. In z vero v srcu smo zrli proti Parizu, kjer naj tudi naš narod dobi del one pravičnosti, za katero se je po zatrdilu antante bila svetovna vojna. Verovali smo v načela Wilsonova, prisegali na prapor demokratizma, na geslo samoodločbe narodov. In zdaj naj bi ravno naš jugoslovanski narod, ki je bil dozdej najbolj teptan v Evropi, zopet prišel pod tuji jarem, v laško suženjstvo

In par minut pred enajsto uro dopoldne se je raznesel po Mariboru klic, da se ima vršiti zvečer ob šestih protesten shod proti nakanam sveta desetorice v Parizu. Še ni bila šest, že je bila velika dvorana »Narodnega doma« natlačeno polna. Toda še vedno so prihajali ljudje, moški in ženske — toda ne z upognjenimi hrbti, marveč s povzdignjenimi glavami. In nabralo se je do štirideset oseb, ki so prišli brez vsake posebne agitacije, ki jih je privedla le misel, da gre za biti ali ne biti našega naroda.

Tišina je zavladala po dvorani. Ozračje je bilo kakor pred nevihto, ko je stopil na oder dr. Koderman, ki je otvoril to impozantno protestno zborovanje. Iskreno je pozdravil zborovalce ter povdarjal, da smo se, odkar nam je zasijalo solnce svobode, zbirali le tedaj, kadar je bil povod nekaj lepega, ve-

selega. Toda vendar smo morali z ogorčenjem, z grozo v srcu gledati, kako je hodil k nam Italjan ter zahteval kos živega mesa iz našega telesa. In glas, ki ga dvignemo danes, ni vesel, pač pa določen in odločen, da ne pustimo, da bi nam Italijani odtrgali najboljši del našega telesa.

Nato je govoril član narodne vlade za Slovenijo, poverj nik

dr. Vrsto vsek, ki je izvajal sledeče:

Dragi moji! Otvoritelj današnjega shoda nam je popolnoma prav povedal, da smo se, odkar nam je zasijalo zlato solnce svobode, zbirali le ob veselih prilikah. Lepo nam je zasijalo solnce, odkar smo dosegli ujedinjenje našega troedinega naroda. Toda tam na jugu se je pojavljala oblaček, ki je postajal od dne do dne večji. In ono našo radost je vedno grenilo neko notranjo čustvo in pa dejstvo, da še niso rešeni vsi naši bratje na jugu. Oblak je postajal vedno večji ter naposled zatemnel naše solnce, ki je komaj vzšlo. In nekaj tajinstvenega se razprostira po našem vzdušju, nekaj nerazumljivega. Nekaj je obtežilo našo dušo, ker ne vemo, kaj bo z našimi brati tam na jugu. In te zadnje vesti, ki še niso uradno potrjene, so nam že v Ljubljani skoro zadušile vse delo, ogrenilo nam naše mišljenje, ko vidimo, da nam hočejo zdaj, ko smo se strnili v enotno truplo, odtrgati najboljši del tega našega trupa. Lepo smo si uredili svoj dom. Toda v najlepšo sobico nismo mogli. In iz te smo slišali obupne kliče naših bratov po rešitvi iz laškega suženjstva. Ni dovolj verig, ni dovolj ječ na jugu za naše brate. Nad trideset tisoč beguncev, ki so trpeli že štiri leta ter se kakor hudodelci potikali in skrivali po našem ozemlju. In mi nismo imeli za nje drugega nego begunsko podporo. Toda navdajal nas je pa up, da jih bomo kmalu povedli v sijajnem spremstvu na njihovo osvobojeno zemljo. In ta up nam je dajal pogum. Te vesti nas pa vznemirjajo, ko vidimo, kako se jemlje našin bratom, ki se leta in leta potikajo brez strehe, brez doma, vsako nado, da se vrnejo v doglednem času v lastno hišo. Toda časi potrpežljivosti so minoli. In mi kličemo svetu desetorice v Parizu: Naš jugoslovanski narod je danes zrel in si ne bo pustil dopasti, da bi mu desetorica kršila njegove s krvjo pridobljene pravice. (Burno odobravanje.) In če so tudi mogočni oni narodi, ki nam hočejo odvzeti najboljši del našega naroda najlepši del naše domovine, paš narod se ne bo dal brez bojev uničiti. (Klici: Nikdar! nikdar!) Res smo majhen narod. Tudi

črviček se zvija, če se stopi nanj. In mi, naš jugoslovanski narod, naj se pusti Lahu naljubo in za grehe nemške Avstrije teptati. (Ne! nikdar!) Rajše poginemo vsi. (Zborovalci ogorčeno kličejo: Da, rajše smrt!) Če se uresniči ta vest, kaj nam povzročijo, s tem iztaknili bi oči zdravemu našemu telesu, samo da bi se ne mogel naš narod svobodno gibati, da bi bil podoben življenju brez svetlobe. In ta udarec nam hočejo zadati oni narodi, ki so trdili, da se bojujejo za pravice malih narodov.

Kje so ostale Wilsonove besede? Kje so obljube?

Iztrgati nam hočejo najboljši ud našega telesa. Toda živeli smo v hujših časih. Bili smo na tem, da nas popolnoma uničijo. Toda še smo tu, krepki, samozavestni. In če nam zdaj vzamejo naše najboljše, bomo organizirali do zadnjega moža ustaštvo, da vržemo Laha z našega ozemlja. (Zborovalci kličejo navdušeno: Komitadži! Živijo komitadži!) Kakor se nismo bali ne vislic ne ječ, tako se tudi ne bojimo umreti za naše brate na jugu, ker vemo, da stoje ob naši strani Hrvati in naši rešitelji slavni Srbi. (Živijo Srbi!) To je naše stališče napram antanti. Če hočejo imeti nov prepir, nov boj, ki bo hujši nego je bila sedanja vojna. To hočemo povedati glasno v svet. Slovenec ne sme biti malodušen — le tako bo rešil svoj obstoj.

Kot član deželne vlade vas pa pozivljem, da ohranite mirno kri, da ne bomo imeli še kakih drugih mednarodnih spletk. Pripomniti moram še, da imajo naši delegatje v Parizu zelo otežkočeno stališče, ker ne morejo ničesar spraviti v francosko javnost. Poslali smo jim vse potrebne podatke, prevedene v francoščino. Toda laška propaganda je vse zamorila. Eno pa povdarjam: Gorje tistim, na katere pade le sum, da je hotel prodati le ped naše zemlje. Končno

Službeno dementirajo vest o odločitvi v Parizu.

Ljubljana, 16. marca. Uradno se danes razglša, da včeraj od ljubljanskih dnevnikov sprejete vesti v smislu, kakor da je v Parizu odločitev že padla, niso od nobene strani potrjene. Zlasti je danes iz Beograda dospela vest, da tudi tam v ministrstvu zunanjih zadev ni o kakšni takšni rešitvi službeno nič znanega.

pozivljem še enkrat vse zborovalce, naj ohranijo mirno kri! (Burno in dolgotrajno odobravanje)

Dr. Koderman se mu iskreno zahvali za krasna izvajanja.

Nato je govoril naš član narodnega predstavništva prof. Voglar: Jugoslovani! Samo-odločba narodov, to je bila ona zvezda vodnica, ki nas je vodila v naš jugoslovanski Betlehem. Strli smo verige suženjstva, zmajali smo temelje trhle avstro-ogrske monarhije, ki leži zdaj na tleh uničena, srta. V prvi vrsti se imajo Italijani zahvaliti Jugoslovanom in Čehom, da niso premagani. Mi smo bili prisiljeni, da smo se bojevali proti Italijanom, toda vseeno smo jih opetovano zmogli. Kako bi se še le bojevali, če bi se bojevali za svoje ljudi, za lastno grudo. (Zborovalci dvignjejo pesti in kličejo: Dol z Italijo!)

Vest, ki smo jo dobili, je skoro neverjetna. Poznamo Italijo, da je nenasitna. Vendar pa ne vem, če bi bil kak državnik tako lahkomišeln, da bi povzročil nov svetovni požar. Naše pesti so trde. Bile so se za nemške interese, kakšno moč bodo še le pokazale, ko se bodo borile za naše lepe južne zemlje.

Naše besede, naš klic naj slišijo v Beogradu, v Parizu. Toda tudi naši bratje na jugu naj slišijo, da je ni moči na svetu, ki bi nas zadrževala, da bi jih ne branili do zadnje kaplje krvi. (Burno odobravanje. Klici: Umreti hočemo!) Z nami je pravica in sreča junaška! (Gromovito pritrdjevanje. Navdušenja ni skoro konec).

In ko naznani dr. Koderman, da hoče govoriti general Maister, so zborovalci vstali ter ga navdušeno pozdravljali. Junaško navdušenje se je zrcalilo v obrazih našega mladega svobodnega naroda. In pesti so se stiskale, ko so videli pred seboj moža, ki je dozdej krepko in neustrašeno branil našo severno mejo.

General Maister izvaja sledeče: Jugoslovani! Na Štajerskem nas je morda italijanski klij manj zadel nego na Kranjskem in pa naše uboge brate na Goriškem. Tudi mi tu zgoraj smo imeli nalogo rešiti svoj narod pred tujcem. Toda mi branimo svojo grudo. Italijan pa grabi po naši zemlji. Mi nismo vzeli niti ene nemške vasice. Naši bratje tam na jugu pa trpe kakor sužnji. In če se bo to nadaljevalo in uresničila zadnja vest, bomo tudi mi izvajali ravnotake konsekvence proti nemškemu sovražniku saj se tista dobrota, ki jo kažemo napram Nemcem, izpreminja ravno v nasprotno.

Res je, da nas je Borojević tiral v klavnicu, toda eno smo vendar dosegli, da ne stojte danes Italijani v Ljubljani in morda celo v Zagrebu.

Naš glas gre v Beograd. Prosim kralja Petra in regenta Aleksandra, prosimo naše srske kamerade, da nam pomagajo z dejanji. Pojdimo povedat v Pariz, da protestiramo da slišijo tam, da mi nočemo drugega nego pravico, ono, kar nam je obljubil Wilson, ono, za kar se je bila svetovna vojna. In če ne bomo uslišani, si bomo pomagali sami kot ujedinen narod. In kadar bo zarožljala tista moja sablja, ki je dozdej rožljala po Štajerskem, na potu proti jugu, za osvoboditev naših primorskih bratov, ne bo nikogar med vami, ki ne pojde z menoj. Naj Bog poživi našega kralja Petra!

Navdušenje se je polastilo zborovalcev po teh besedah. Živijo vojska! Dol z Italijo! je odmevalo po širni dvorani.

Nato je govoril nadporočnik Cigoj, ki se je v imenu Goričanov zahvalil za pomoč, ki jo nudijo severni bratje v zeleni Štajerski. Toda naj le poskusijo odrngati Goričanom in Primorcem le za hip svobodo — kajti ta narod ne bo nikdar trpel laškega tlačanstva, ki ga sovražimo do dna svoje duše. Cela Primorska bo ogenj, v katerem bo zgorela italijanska prevzetnost.

Nato predlaga dr. Lipold sledečo resolucijo:

Protestno zborovanje v Mariboru dne 16. marca je sprejelo sledečo resolucijo:

Vesti, da se nam hoče vzeti našo Goriško, Trst, Istro in dalmatinske otoke in da se hoče jugoslovansko Reko internacionalizirati, so nas skrajno razburile. Ves Maribor in vsa naša severna meja protestira z ogorčenjem proti takemu nasilju, ki ne bo prineslo svetu zaželenega miru in nas tira v obup. Naša zemlja nam je sveta in stojimo vsi kakor en mož za zadnjo našo vasico. Veliki Wilsonovi principi samoodločbe in osvobojenja dosedaj brezpravnih narodov ne smejo postati prazne fraze. S temi principi stojimo in padamo in hočemo jih braniti do zadnje kaplje svoje krvi. Pozivljemo Beograd in našo delegacijo v Parizu, da prepreči to nasilje in apeliramo na pravicoljubje in vest celega kulturnega sveta, da da pravici zahtevano zadoščenje.

Resolucija je bila z burnim in gromovitim navdušenjem sprejeta.

Nato se je oglašil k besedi še neki srbski častnik, ki je, navdušeno pozdravljen, izvajal sledeče:

V trenutku, ko bi naj veljala sveta načela pravičnosti, bratstva, enakosti in svobode, je došel strašen glas, da je v nevarnosti življenje slovenskega naroda. In na to hočemo glasno odgovoriti, da nas slišijo tudi preko naših mej, kajti ta udarec nam je jasen in nas globoko boli. Povdarjamo pa, da mi nismo majhen narod, marveč da smo trinajstmilionski narod, ki je zastavljal svojo čast za svobodo. In mi kot trinajstmilionski narod ne prosimo, mi pretimo. Če hočemo mir, imamo mir. In če bo treba, se bodo zopet razvili naši praporji, zopet se bodo zablesteli naši bajoneti na obalah Soče. Mi nočemo prositi, marveč se hočemo organizirati do zadnjega moža. Germanizem je poražen. In zlonili bomo tudi to roko, ki hoče poseči po slovenskem narodu. In kadar zapoje: Naprej zastava Slave! — bosta Trst in Gorica zopet naša.

Burno odobravanje je sledilo tem junaškim besedam.

Konečno se je predsednik zborovanja dr. Koderman zahvalil zborovalcem ter naglašal, da smo lahko ponosni kot Mariborčani, ki smo se na en sam klic zbrali v takem številu. Konečno je prosil zborovalce, naj gredo mirno domov, vsaj je mnogo takih, ki preže, da bi nam mogli škodovati.

Ko so ti zbrani tisoči mariborskih Jugoslovanov odpeli »Lepo našo domovino«, so se mirno razšli domov, toda s prepričanjem in zavestjo v srcu, da našega solčnega juga ne bo imel Italijan, četudi poteče zadnja kaplja krvi naših junaških jugoslovanskih bojnikov.

Beograd, 15. marca. »Epoha« poroča iz Pariza: V francoskih diplomatskih krogih menijo, da Amerika edina more še rešiti naše stališče na Jadranu. Govore, da so jugoslovanskim zastopnikom priporočili, naj se ohrnejo naravnost na Ameriko, da se naš položaj, ki je zelo slab, izboljša in okrepi.

LDU Pariz, 15. marca. (ČTU.) Včerajšnja posvetovanja Wilsonova so dokazala, da predsednik Zedinjenih držav doslej še ni odobril dogovorov, ki jih je mirovna konferenca sklenila za njegove odsotnosti. Predsednik kritično premotriva vse, kar se je med tem sklenilo. Dosedanji dogovori imajo nastopni uspeh: 1. Preprečitev združenja Nemške Avstrije z Nemčijo. 2. Vprašanje poreske republike. 3. Nemčija mora plačati 40 milijard vojne odškodnine. 4. Stališče Poljske, ki prevzame dosedanje vlogo Rusije na severovzhodnih mejah. Splošno prevladuje uverjenje, da so ti dogovori, ki so se sprejeli za njegove odsotnosti, v nasprotju z njegovimi 14 točkami. Američanski pooblaščenec meni, da se bo predsednik Wilson bvil tudi z vprašanjem tajnih dogovorov, zlasti z tajno pogodbo med Francijo in Italijo, po kateri dobi Italija Dalmacijo, Francija pa Sirijo. Govori se, da so porazgovori med Wilsonom, Lloyd Georgem in Clemenceaum zelo pripomogli do poravnave spornih vprašanj. Upati je, da bodo dne 25. t. m. Nemci že lahko sprejeli mirovno pogodbo. Prihodnji teden bo, kakor vse kaže, odločilen.

Lugano, 15. marca. V nacionalnih krogih Italije povzroča nevoljo, da hočejo razpravljati

konferenco o italijanskih zahtevah zapostaviti in da se ne bo, kakor so oficiozno zagovarjali, razpravljalo o njih obenem s francoskimi zahtevami. Italijansko časopisje je kar najbolj pesimistično in različne stranke druga drugi ostro očitajo, da se je vojna za Italijo politično in gospodarsko nesrečno končala. »Corriere della sera« najostreje protestira proti vesti, ki ni bila od nobene strani dementirana, da hoče namreč Italija podpirati imperialistične načrte Francije, da se zapostavi nemški narod in da se prepreči združitev Nemške Avstrije in Nemčije.

Brošura škofa dr. Napotnika pred kazenskim sodiščem.

Knezo-škof dr. Mihael Napotnik je, kakor znano, izdal brošuro »Zur frommen Erinnerung an Weiland Ihre Majestäten Kaiser Franz Josef I. und Kaiserin Elisabeth«. To delo je okrajšana izdaja sličnega večjega dela iz leta 1914 in vsebuje zlasti odlomke iz važnih škofovih govorov ob prilikah proslave bivšega umrlega cesarja Franca Josipa in cesarice Elizabete. Delo je bilo lani avgusta v tisk poverjeno znanemu nemško-nacijalnemu tiskarju Mostböcku. Tisk pa se je — po zatrdilu škofa — zakasnil iz tehniških ovir, tako, da je brošura bila še le letos 22. januarja dotiskana oziroma cenzuri predložena. Po škofovem zatrdilu se je brošure natisnilo samo 500 izvodov. Državno pravdnništvo v Mariboru je brošuro takoj zaseglo in sicer ker vsa njena, bivšo avstrijsko dinastijo naravnost fanatično proslavljajoča vsebina izdana že pod novo državno tvorbo in novo kraljevo dinastijo, preizrazito označuje pregrešek zoper javni red in mir po 305 kaz. zak. Uvedlo se je objektivno postopanje in zaplomba brošure je bila potom okrožnega kot tiskovnega sodišča v nejavni seji potrjena. Proti tej razsodbi je knezo-škof vložil ugovor, o katerem se je v soboto popoldne v javni razpravi obravnavalo. Škofa kot pisca brošure je zastopal škof. tajnik dr. Tomažič. Državni pravdnik Grasel naglašal predvsem, da nikakor ni tožen škof, kot pisec brošure, marveč preganja se samo brošura kot taka, postopanje je tedaj zgolj objektivno. Konstatuje, da je uvod k brošuri datiran z dne 29. septembra, da se v uvodu to delo označuje kot »času primerno«, da je prva izdaja našla doma in na bojišču prijazen sprejem in da bi bila tudi ta izdaja večja, ako bi tega ne ovirale razne težkoče. Državni pravdnik pri čitanju posameznih mest, kjer se tudi sicer pretirano proslavlja umrlega cesarja, opetovano opozarja, da je vse to poveličevanje bivše habsburške dinastije izšlo dobra 2 meseca že potem, ko smo bili ujedineni že pod novo kraljevo dinastijo Karagjorgjevičev. Tako se na primer Franc Josip proslavlja kot največji knez miru, ki je zaslužil Noblovo nagrado za izredne zasluge za ohranitev miru. Temu nasproti drž. pravdnik ogorčeno povdarja, da je bil ravno cesar Franc Josip tisti, ki je v odločilnem trenutku sopolpisal »tisto nesramno« noto — ultimatum Srbiji, ki je takoj nato ves svet vžgala v to strašno klanje. Kot najbolj značilno za škofovo fanatično austrofilstvo pa je njegov vzklík, da ko umrje, naj mu v srce vtisnejo zadnji pozdrav, kako on strastno ljubi svojega cesarja in avstrijsko cesarsko domovino.

Škofov zastopnik dr. Leskovar ugovarja, da brošura ni bila namenjena za javnost, marveč le za arhiv in zgodovino, tiskana je bila tudi le v ta namen in zgolj iz pietetete do umrlih cesarskih dvojic. Nadalje opozarja, da še danes šolska mladina vporablja šolske knjige, kjer se tudi še nadalje proslavlja vsa bivša avstrijska država oziroma cesarska rodovina; da je take proslave poln tudi letošnji koledar Mohorjeve družbe v Celovcu; da je tudi sicer še izšlo nekaj sličnih del, ne da bi bili zaplenjeni. Opozarja konečno na pastirski list, proglašen v celi škofiji na Svečnico, v katerem se škof izrazi zase in za svojo duhovščino pokornim novi vladi.

Dotične znane osebe, ki so si preteklo nedeljo v trgovini V. Weixl na nepravilen način prisvojile 3 zavitke s papirjem in dotični vojak, ki si je sedaj v soboto predpoldan prisvojil tudi v isti trgovini denarnico z K 50,— se pozivljajo, da nemudoma vse vrnejo, sicer se objavijo sodnji.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Mariboru

Delniška glavnica 15.000.000 K

CENTRALA V LJUBLJANI

Poslovalnica avstrijske razredne loterije

Rezervni fond nad 4.000.000 K

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice, tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Rentni davek plača banka sam.

Kupuje in prodaja devize, valute, vrednostne papirje itd., eskontira menice, devize, vrednostne papirje itd.

Izdaja čeke, nakaznice in akreditive.

Daje trgovske kredite pod ugodnimi pogoji in predujme na vrednostne papirje in blago.

Izvršuje borzna naročila najkulantije.

Otroška postelja

nočna omara iz trdega lesa, lepa omara za obleko in lesena perilna gladilnica, vse še dobro ohranjeno. Na prodaj v Cvetlični ulici št. 34.

Hišnik

brez otrok, za oskrbo 2 hiš, se sprejme z 1. aprilom. Prednost ima ključavničar ali kovač. Natančneje se izve: Maribor, Cvetlična ulica št. 27 I-4.

Elegantni površnik

popolnoma novi, pepelnate barve, za velikega in močnega gospoda se odda v Nagy-jevi cesti 10-II. Na ogled po 10. uri dop.

Punčka (puža)

z vozičkom in 2 krasni podobi se zamenja za živila. Nagy-jeva cesta 10-III.

Lokal

za trgovino v Mariboru ter prostor za delavnico, se v mestu ali okolici vzame v najem. Ponudbe na: A. Vrečar, Ljubljana, Stari trg št. 5.

Mirna begunska družina

išče v slovenskem delu Štajerske zračno, meblirano stanovanje, obstoječe iz kuhinje in 1 sobe in sicer za 1. ali 15. april. Ponudbe na upravništvo lista pod »Stanovanje 15«.

Prostor

»sposoben za mizarstvo obrt se išče v najem. Ponudbe pod »Mizarstvo« na upravništvo.

„DOM“, registrovana delavska stavbena zadruga z omejeno zavezo v Mariboru

vabi na redni

občni zbor

za upravno leto 1918

ki se vrši v petek, dne 28. marca 1919 ob 3/4 6. uri zvečer v sejni sobi Posojilnice (Narodni dom).

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskih preglednikov.
3. Odobrenje računskega sklepa ter razdelitev čistega dobička.
4. Čitanje revizijskega poročila »Zadružne Zveze« v Celji.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Knjigarna in veletrgovina papirja

Vilko Weixl

Maribor, Glavni trg 22

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih razglednic, raznega papirja in sploh vseh pisanih in šolskih potrebščin.

V zalogi razne šolske ter leposlovne knjige, tudi v hrv. jeziku.

Prevzame naročila na štampilje.

Še v zalogi se nahajajo drobni igrače se razprodajo.

V kratkem se otvori lastna knjigovoznica.

Dragotin Riedl, brivec

Maribor, Tegetthoffova cesta 21

se najboljši priporoča vsem cenjenim gospodom,

M. Letonja, Maribor

Tegetthoffova cesta 23

Zaloga galanterije, igrače, razne steklenice, razglednice velikonočne, mariborske in druge, narodne znake. Na debelo in drobno.

Slanino in zaseko

odda v vsaki množini

A. Vertnik, Maribor, Sodnijska ul. 17
trgovina z mešanim blagom.

Slike Kralja Petra in regenta Aleksandra

male in velike, barvene in ogljene, za šole, urade in zasebne hiše, dobite po nizkih cenah v trgovini papirja in šolskih potrebščin

Ivanka Weixl, Gospodska ulica 33

Pri slovenski rodbini išče

sobo

če mogoče tudi prehrano, naš sourednik. Ponudbe na uredništvo lista.

Raznašalci časopisov

se sprejmejo v upravništvu „Mariborskega delavca“.

Exportna trgovina

Franjo Vidovič

Maribor, Cvetlična ulica št. 15

Preskrbuje prodajo in nakup vseh

in v trgovino spadajočih stvari.

Karbidove svetilke

stoječe in viseče, ter gorelci v veliki izbiri. — Karbid v vsaki množini se prodaja po nizkih cenah.

Za preprodajalce izdaten popust.

Zahtevajte cenik!

C. Th. Meyer

Maribor ob Dr., Zg. Gosposka ulica št. 39.

Ob sobotah zaprto.

Agitirajte za „Mariborskega Delavca“ in med prijatelji našega tiska za „Tiskovno zadrugo“ v Mariboru.

„Mariborski delavec“

se prodaja v Mariboru v sledečih trgovinah in tobakarnah:

Weixl Vilko, Glavni trg
Glavna trafika, Glavni trg
Weixl Ivanka, Gosposka ulica
Mahalka J., „
Czadnik L., Stolna ulica
Specijalna trafika, Grajska ulica
Handl Karolina, Tegetthoffova cesta
Pristernik Mar., „
Schifko Terezia „
Schifko Maria, Melje „
Pichler Ana, „
Jurko Maria, Koroška cesta
Lackner J., Vitrinjska ulica
Kos A., Marijna ulica (pri sodnji)
Schejdbach H., Magdalenski trg
Nerath F., Magdalena, Franc Jož. ul.
Kresnik Ana, „
Meier J., Pobrežje, Frau-Staud. „ cesta
Jarc Jožefa, Glavni kolodvor
Leber F., Koroški kolodvor